

ὅ ἐστιν ἐκ μιᾶς κλωστῆς· ὁ κ. Γοδάρ θὰ κατεκρημνίζετο ἐὰν δὲν ἤρπαζεν ἀπελπισ τὰ ἐναπομένοντα σχοινία.

Τὸ ἐγγχειρίδιον τοῦ παράφρονος ἐπλησίασεν εἰς ταῦτα . . . ἐντὸς ἐνὸς λεπτοῦ θὰ ἐτελείωνον τὰ πάντα.

«Μίαν λέξιν μόνον! τῷ ἐκράυγασεν ὁ κ. Γοδάρ.

— Ὅχι! δὲν ἔχει χάριν!

— Δὲν ζητῶ χάριν, εἰς ἐναντίας!

— Τί ζητεῖς λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ παράφρων ἐκπληκτος.

— Τὴν στιγμήν αὐτήν, εἶπε ταχέως ὁ ἀεροπόρος, εὐρισκόμεθα εἰς ὕψος 1500 μέτρων.

— Μπᾶ! εἶπε γελῶν ὁ παράφρων· εὐμορφον λοιπόν θὰ ἦναι νὰ κατακυλᾶ κανεὶς ἀπὸ τόσον ὑψηλά!

— Εἶναι πολὺ χαμηλά! ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Γοδάρ.

— Πῶς! ἠρώτησεν ἐκθαμβος ὁ παράφρων.

— Ναί! Ἡ πεῖρά μου ὡς ἀεροναύτου μ' ἐδίδασκεν ὅτι πίπτων τις ἐκ τόσου ὕψους κινδυνεύει νὰ μὴ σκοτωθῇ. Ἀφ' οὗ πρόκειται νὰ κρημνισθῶ, προτιμῶ νὰ σκοτωθῶ εἰς τὸν τόπον κρημνιζόμενος παρά νὰ ἀκρωτηριασθῶ. Κάμε μου τὴν χάριν νὰ μὲ κρημνίσῃς μόνον ὅταν φθάσωμεν εἰς τριῶν χιλιάδων μέτρων ὕψος.

— Δὲν εἶναι ἀσχημον αὐτό! » παρετήρησεν ὁ παράφρων, εἰς τὴν ἰδέαν φρικωδέστερας πτώσεως ἤρσεν ὑπερβαλόντως.

Παραχρῆμα ὁ κ. Γοδάρ ἤρχισεν ἐκπληρῶν ἡρωϊκῶς τὴν ἀπόφασίν του· ἔρριψε μεγάλην ποσότητα ἔρματος, τὸ δ' ἀεροστάτον ὑψώθη μεθ' ὀρμῆς διακόσια ἔτι μέτρα εἰς διάστημα ὀλίγων δευτερολέπτων . . .

Ἀλλὰ, ἐν ᾧ ὁ παράφρων παρηκολούθει ἀπλήστως διὰ τῶν βλεμμάτων τὴν ἐργασίαν τῆς ἀνακουφίσεως τοῦ ἀεροστάτου, ὁ ἀεροπόρος ἐξετέλει καὶ ἄλλην ὄπως ἀντίθετον. Παρατηρήσας ὅτι τὸ μετὰ τῆς βαλβίδος συγκοινωνοῦν σχοινίον δὲν εἶχε κοπῆ ὑπὸ τοῦ παράφρονος, ἐτράθηξεν αὐτὸ καὶ ἠνέφξεν οὕτω τὴν βαλβίδα, ὅπως ἐξέλη ὑδρογόνον. Τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα δὲν ἐβράδυνε· μικρὸν κατὰ μικρὸν ὁ παράφρων ἀπεναρκόθη, διότι χωρὶς νὰ το αἰσθανθῇ, τὸ ἐκ τοῦ ἀεροστάτου ἐκφεύγον ἀέριον ἐπέφερεν αὐτῷ βαθμηδὸν ἀσφυξίαν.

Ὅταν ἀπεναρκόθη ἐπαρκῶς, ὁ κ. Γοδάρ ἀφῆκε μετὰ προφυλάξεως τὸ ἀεροστάτον νὰ κατέλη ἡρέμα εἰς τὴν γῆν. Ἐσώθη!

Ἄμα ὡς ἐπάτησεν εἰς τὴν γῆν ὁ κ. Γοδάρ, μὴ μνησικακῶν κατὰ τοῦ παράφρονος ἔσπευσε νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸν εἰς τὰς αἰσθήσεις του, καὶ ἀκολούθως ὠδήγησεν αὐτὸν χειροπόδαρα δεδεμένον εἰς τὸ πλησιέστερον δημαρχεῖον.

[Jean Rousseau]. ΤΙΣ ΤΙΝΟΣ.

Φλύαρός τις διηγῆθη ποτὲ μυστικόν τι εἰς ἓνα φίλον του ἐξορκίζων αὐτὸν νὰ μὴ τὸ διακοινώσῃ

εἰς ἄλλον.—Μεῖνε ἤσυχος, τῷ ἀπεκρίθη οὗτος, θὰ τὸ φυλάξω μυστικὸν ὅσον καὶ σύ.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ Ἑλλάς ἐστὶν ἡ πηγὴ πάσης τέχνης, πάσης ἐπιστήμης, παντὸς ὑψηλοῦ καὶ εὐγενοῦς. Ναί, ἡ μελέτη τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει νὰ εἶναι τὸ θεμέλιον πάσης ἐλευθέρως ἀγωγῆς· αἱ Ἀθηναὶ εἰσὶν ἡ μόνη γωνία τοῦ κόσμου ἐν ᾗ τὸ τέλειον ὑπάρχει· αἱ Ἀθηναὶ ἔστωσαν οἱ ἅγιοι τόποι τῆς γενικῆς ἐπὶ προσκυνήσει ὁδοιορίας· θαυμάζεται ὑπέρπολυ ἡ Ῥώμη καὶ τὰ μνημεῖα αὐτῆς, ἅτινα ὅμως εἰσὶ δευτερεύοντα· ὁ πολίτης Ἀθηναῖος ἐν τῇ λιτῇ εὐπορίᾳ ἀνθρώπου ἐλευθέρου, οἷον ἐστὶ νῦν αὐτὸν ἐν τῷ διαζώματι τοῦ Παρθενῶνος βλέπομεν, ἡμίθεός ἐστι συγκρινόμενος πρὸς τὴν ἐπίπλαστον καισαρικὴν μεγαλειότητα· ἡ ποίησις τοῦ λοιποῦ ἔστω ὕμνος πρὸς τὴν Ἑλλάδα· ρεμβάζειν περὶ Ἑλλάδος, καὶ νοσερῶς ζῆν ἐν Ἑλλάδι ἐστὶ τῷ πεπαιδευμένῳ ἀνδρὶ ὅ,τι τῷ χριστιανῷ ἐστὶ ζῆν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ἡ πόλις ἐν ᾗ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνότατοι ἄρχοντες ἦσαν κληρωτοὶ, ἐν ᾗ πᾶς πολίτης ἦν εὐγενής, ἐν ᾗ ἐξελέγοντο πρέσβεις διότι ἦσαν εὐμορφοὶ ἄνδρες, ἐν ᾗ νίκαι, οἶαι αἰ τοῦ Μαραθῶνος, καταρωθῶντο ὑπὸ ἀπλῶν πολιτῶν, οἵτινες οὐκ ἦσαν στρατιῶται ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐν ᾗ τραγωδία, οἶαι αἰ τοῦ Σοφοκλέους, χειροκοτοῦνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἐν ᾗ τέχνη οἶα ἡ τῆς Ἀκροπόλεως καταληπτῆ τῷ λαῷ καὶ ἐπιθυμητῆ, καὶ ἐπεβάλλετο ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῷ καλλιτέχνῃ, ἡ πόλις αὕτη ἦν ἐν τῷ κόσμῳ ἕκτακτὸν τι καὶ μοναδικόν.

PENAN.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Οἱ νέοι φίλοι οὗς ἀποκτῶμεν κατὰ τὴν πρεσβυτικὴν ἡμῶν ἡλικίαν καὶ δι' ὧν πειρώμεθα ν' ἀντικαταστήσωμεν τοὺς ἀπολεσθέντας, ἀναπληροῦσι τοὺς παλαιοὺς φίλους ὅσον οἱ ὕλινοι ὀφθαλμοὶ, οἱ πλαστοὶ ὀδόντες καὶ αἱ ξύλινοι κνήμαι τοὺς ἀληθεῖς ὀφθαλμοὺς, τοὺς φυσικοὺς ὀδόντας καὶ τὰς ἐκ σαρκὸς καὶ ὀστέων κνήμας.

* Οἱ ἀσθενεῖς τὸν χαρακτῆρα ἀνθρώποι εἶνε οἱ ἀκροβολιστικῆς στρατιᾶς τῶν πονηρῶν, μειζονας ἴσως τούτων προξενούντες τῇ κοινωνίᾳ ζημίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπολογίζεται 4 πτωχοὶ ἐπὶ 6 μὴ τοιούτων, ἐν Ὀλλανδίᾳ 4 ἐπὶ 7, ἐν Ἑλβετίᾳ 4 ἐπὶ 10, ἐν Γαλλίᾳ δὲ καὶ Γερμανίᾳ 4 ἐπὶ 20.

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας ἐπάππευσαν 42 Ἕλληνες.

Ἐκ τοῦ φόρου τῶν κυνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν ἔτει 1877 εἰσπράχθησαν λ. στ. 349,743.5, ἤτοι φρ. 8,743,581.25. Οἱ ὑποβληθέντες εἰς φορολογίαν κυνῶν συνεποσώθησαν εἰς 1,399,330.

ΑΘΗΝΑΙ — ΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΙΑΣ, ΟΣΟΣ ΠΑΤΗΣΙΑΝ, 14.